

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 60/2017
31.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Куртовића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Куртовића, адвоката Боривоја Боровића, Ирине Боровић и Марине Ивеље, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.28/14 од 09.03.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.919/16 од 15.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.28/14 од 09.03.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.919/16 од 15.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.28/14 од 09.03.2016. године окривљени Марко Куртовић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година у коју казну се окривљеном рачуна време проведено у екстрадиционом притвору почев од 16.10.2013. године па до 23.12.2013. године, као и време проведено у притвору почев од 23.12.2013. године па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у правноснажној пресуди.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Марко Куртовић на плаћање трошкова кривичног поступка с тим да је одређено да ће суд посебним решењем одлучити о висини истих, након што прибави све потребне податке, а представник породице оштећеног АА супруга ББ и оштећени ВВ су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.919/16 од 15.09.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца

окривљеног Марка Куртовића, па је пресуда Вишег суда у Београду К бр.28/14 од 09.03.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Марка Куртовића, адвокати Боривоје Боровић, Ирина Боровић и Марина Ивеља, због повреда закона из члана 439. тачка 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеном изрекне блажу казну или да наведене пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду, да одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине, а да браниоце обавести о времену и месту одржавања седнице већа ради присуства истој.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћених лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Куртовића је неоснован.

Браниоци окривљеног Марка Куртовића у свом захтеву су навели да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон, када су радње окривљеног квалификоване као тешко убиство из члана 114. тачка 3. КЗ, обзиром да на страни окривљеног није постојао умишљај да критичном приликом доведе у опасност и живот још неког лица (предузетим радњама окривљеног живот оштећених ГГ и ДД није доведен у опасност што произилази из околности да је пуцањ окривљеног био усмерен ка периферним деловима тела и то у смеру на доле, оштећени ДД је пријатељ окривљеног и погођен је нехатно док је оштећени ГГ погођен пуким случајем), а наведено не произилази ни из чињеничног описа изреке првостепене пресуде. Надаље у захтеву бранилаца окривљеног Марка Куртовића наводи се да утврђено чињенично стање и чињенични опис изреке не пружа довољно основа за полазни закључак да је окривљени био свестан да предузетим радњама може лишити живота оштећеног АА (окривљени је испалио више пројектила у правцу оштећених од којих је један погодио покојног оштећеног АА након чега је оштећени пао на тло а окривљени га је након тога кундаком пиштоља ударао у пределу главе да би га затим ногом шутирао у пределу ребара и пределу десне бутине, а након чега је оштећени у Ургентном центру преминуо, из чега произилази да окривљени није пуцао у виталне делове тела покојног оштећеног, да је пројектил испалио ка доле у правцу доњих екстремитета и да му касније није пуцао у главу већ га је ударао и шутирао). У захтеву се даље наводи да је дело окривљеног требало квалификовати као тешка телесна повреда из члана 121. став

3. у вези става 2. КЗ, при чему је имајући у виду да је догађају претходила расправа оштећеног са окривљеним да је окривљени без своје кривице злостављањем тешким вређањем од стране оштећеног доведен у стање јаке раздражености због чега је поступао на мах, његове радње требало квалификовати као тешку телесну повреду из члана 121. став 5. у вези става 3. КЗ или је његове радње требало квалификовати као кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. КЗ у вези са чланом 278. став 4. у вези става 1. КЗ, или као убиство на мах из члана 115. КЗ. Према наводима захтева судови су не поступајући на наведени начин учинили повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП. Браниоци окривљеног Марка Куртовића у свом захтеву указују и на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП наводима да будући да су вештаци променили свој првобитни налаз и мишљење у погледу урачунљивости окривљеног Марка Куртовића након гледања снимка и увида у понашање окривљеног критичном приликом, и утврдили да је окривљени критичном приликом био у стању битно смањене урачунљивости суд је одлуком о кривичној санкцији повредио закон и то члан 23. став 3. КЗ, јер се на основу утврђеног чињеничног стања могао извести закључак да се у овом случају ради о прекорачењу нужне одбране па је било места и примени одредби члана 19. став 3. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Марка Куртовића, адвокат Боривоје Боровић истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешког убиства из члана 114. тачка 3. КЗ, за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим, да је окривљени том приликом био урачунљив, да критичном приликом није било напада, тешког вређања ни омаловажавања од стране покојног оштећеног АА (страна 3 до 8 другостепене пресуде), које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Имајући у виду да побијане пресуде нису обухваћене повредом закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, не стоји ни повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, јер је окривљени Марко Куртовић осуђен на казну затвора у оквиру законом прописане казне за кривично дело за које је оглашен кривим, па су супротни наводи захтева од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић